ऽपचक्राम सोऽश्वं प्रविवेश तेऽश्वमालभत तस्यालब्धस्य मेधोऽपचक्राम स गां प्रविवेश ते गामा° सोऽविं प्रविवेश तेऽविमा°--°म सोऽजं प्रविवेश तेऽजमालभत तस्यालब्धस्य मेधोऽपचक्राम ॥ ६॥ स इमां पृथिवीं प्रविवेश । तं खनन्त इवान्वीषुस्तमन्वविन्दंस्ताविमौ व्रीहियवौ तस्मादप्येतावितर्हि खनन्त-इवैवानुविन्दन्ति स यावद्वीर्यवद्ध वाऽअस्यैते सर्वे पशव आलब्धाः स्युस्तावद्वीर्यवद्धास्य हविरिव भवति य एवमेतद्वेदात्रो सा सम्पद्यदाङ्कः पाङ्क्तः पशुरिति ॥ ७॥ यदा पिष्टान्यथ लोमानि भवन्ति । यदाप आनयत्यथ त्वग्भवति यदा संयौत्यथ माꣳसं भवति संतत-इव हि स तर्हि भवति संततमिव हि माꣳसं यदा शृतोऽथास्थि भवति दारुण-इव हि स तर्हि भवति दारुणमित्यस्थ्यथ यदुद्वासयिष्यन्नभिघारयति तं मज्जानं दधात्येषो सा सम्पद्यदाङ्कः पाङ्क्तः पशुरिति ॥ ८॥ स यं पुरुषमालभत । स किम्पुरुषोऽभवद्यावश्वं च गां च तौ गौरश्च गवयश्चाभवतां यमविमालभत स उष्ट्रोऽभवद्यमजमालभत स शरभोऽभवत्तस्मादितेषां पशूनां नाशितव्यमपक्रान्तमिधा हैते पशवः ॥ ९॥ ब्राह्मणम् ॥ १ [२. ३.] ॥

इन्द्रो ह यत्र वृत्राय वज्रं प्रजहार । स प्रहृतश्चतुर्धाऽभवत्तस्य स्फ्यस्तृतीयं वा यावद्वा यूपस्तृतीयं वा यावद्वा रथस्तृतीयं वा यावद्वाथ यत्र प्राहरत्तद्धकलोऽशीर्यत स पतित्वा शरोऽभवत्तस्माद्धरो नाम यदशीर्यतैवमु स चतुर्धा वज्रोऽभवत् ॥ १॥ ततो द्वाभ्यां ब्राह्मणा यज्ञे चरन्ति द्वाभ्याꣳ राजन्यबन्धवः संव्याधि यूपेन च स्फ्येन च ब्राह्मणा रथेन च शरेण च राजन्यबन्धवः ॥ २॥ स यत्स्फ्यमादत्ते । यथैव तदिन्द्रो वृत्राय वज्रमुद्यच्छदेवमेवैष एतं पाप्मने द्विषते भ्रातृव्याय वज्रमुद्यच्छति तस्माद्धि स्फ्यमादत्ते ॥ ३॥ तमादत्ते । देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामाददेऽधरकृतं देवेभ्य इति सविता वै देवानां प्रसविता तत्सवितृप्रसूत एवैनमेतदादत्तेऽश्विनोर्बाहुभ्यामित्यश्विनावध्वर्यू तत्तयोरेव बाहुभ्या-